

Ти, сивий лісе в сутіні прозорій

Микола Вінграновський

Ти, сивий лісе в сутіні прозорій,
І ви, гаї в зелених льолях літ,
Нічого так не треба, як в підзор'ї
Мені ваш голос чуть і стежить ваш політ.
В глухій глибочині всевладної хвилини,
Коли забуха в серці світлий дим
І золотаве слово України
Горить у горлі порохом сухим,
Тоді-звуканення! А не безсила мука.
І чи моя у тому винина,
Що, мій народе, доля наша стука
В моє вікно без тиші й криги сна.